

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro ústavní záležitosti

2013/2277(INI)

11. 2. 2014

STANOVISKO

Výboru pro ústavní záležitosti

pro Hospodářský a měnový výbor

k vyšetřovací zprávě o úloze a operacích trojky (ECB, Komise a MMF)
v souvislosti se zeměmi eurozóny zapojenými do ozdravného programu
(2013/2277(INI))

Navrhovatel: Helmut Scholz

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro ústavní záležitosti vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- A. vzhledem k tomu, že nedávno vytvořené nástroje finanční pomoci pro země eurozóny nevycházejí z primárního práva EU, a vzhledem k tomu, že článek 143 SFEU výslovně stanoví nástroje pro země mimo eurozónu;
- B. vzhledem k tomu, že Evropský soudní dvůr s odkazem na čl. 13 odst. 3 Smlouvy o zřízení Evropského mechanismu stability nedávno potvrdil (v rozhodnutí ve věci Pringle), že tím, že se Evropská komise zavázala ke Smlouvě o zřízení Evropského mechanismu stability, musí „podporovat obecný zájem Unie“ a „dbát na slučitelnost memorand o porozumění, které EMS uzavírá, s unijním právem“;
- C. vzhledem k tomu, že se v článku 151 SFEU uvádí, že kroky podniknuté EU a jejími členskými státy musí být v souladu se základními sociálními právy stanovenými v Evropské sociální chartě z roku 1961 a v Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků z roku 1989, aby se zlepšil, mimo jiné, sociální dialog;
- D. vzhledem k tomu, že článek 152 SFEU uvádí: „S přihlédnutím k různorodosti vnitrostátních systémů Unie uznává a podporuje úlohu sociálních partnerů na své úrovni. Usnadňuje mezi nimi dialog, přičemž uznává jejich samostatnost.“;
- E. vzhledem k tomu, že se na podmínkách finanční pomoci musí dohodnout příslušné orgány EU, ESM a MMF, ale konečné rozhodnutí je vždy přijímáno Radou guvernérů ESM na základě memoranda o porozumění, které bylo vyjednáno mezi trojkou a vládou dotčeného členského státu;
- F. vzhledem k tomu, že trojka byla řešením ad hoc přijatým pod značným časovým tlakem, který vyplýval z hospodářské krize, kdy musely být rozhodnutí přijímány urgentně, a že vznikla, aby podpořila státy, které zažívaly mimořádné potíže, aby zabránila neřízenému bankrotu a šíření krize do dalších členských států, aby zastavila spekulace se státními dluhopisy a aby zabránila krachu eurozóny;
- G. vzhledem k tomu, že memorandum o porozumění podepsané zeměmi eurózonu, které usilují o finanční pomoc, má negativní vliv na sociální práva občanů; vzhledem k tomu, že je v této souvislosti krajně důležité zajistit, aby příprava a realizace programu finanční pomoci byly předmětem odpovídající úrovně demokratické odpovědnosti na evropské i na vnitrostátní úrovni;
 - 1. zdůrazňuje, že vytvoření Evropského nástroje finanční stability a Evropského mechanismu stability mimo orgány Unie představuje v rámci vývoje Unie krok zpět, a to zejména na úkor Parlamentu, Účetního dvora a Soudního dvora;
 - 2. vybízí ke změně Smlouvy s cílem vytvořit v rámci Společenství jednotný nástroj finanční pomoci pro všechny členské státy EU, neboť jakýkoli odklon od metody Společenství a nárůst ve využívání mezivládních dohod by vedl k oslabení Unie; je přesvědčen, že by

taková změna měla zajistit nástroje, aby mohla Unie a její orgány rychle a účinně odpovídat s řádnou demokratickou legitimitou na jakékoli výzvy, které mohou v budoucnu ohrozit hospodářskou, finanční a sociální stabilitu eurozóny a jejich členských států; žádá proto vytvoření Evropského měnového fondu (EMF);

3. domnívá se, že trojka byla zřízena jako záložní a mimořádné řešení pro záchranu projektu eurozóny a hospodářské a finanční stability jejích členských zemí, ale nyní by měly existovat trvalá koncepce a mechanismus zaměřené na cíle udržitelného růstu a finanční stability, aby se předešlo podobným situacím a přispělo k jejich vyřešení;
4. vyjadřuje politování nad tím, že systém finanční pomoci dosud nebyl podroben řádné parlamentní kontrole a ani nebyla v jeho případě stanovena odpovědnost vůči Parlamentu v rámci Smluv EU;
5. domnívá se, že by současná analýza práce trojky v rámci zemí zapojených do ozdravného programu měla být použita jako důležitý zdroj informací pro ponaučení z minulosti a přijetí nových postojů ohledně nových mechanismů, které by měly být vytvořeny, aby se v budoucnu zamezilo vysokým nákladům spojeným s nápravnými opatřeními pro evropská hospodářství;
6. konstatuje, že zatímco jednání ohledně memoranda o porozumění a mandát trojky byly vnímány jako postrádající transparentnost, voliči v zemích zapojených do ozdravného programu měli možnost vyjádřit svůj souhlas s obecnými zásadami ozdravných programů;
7. trvá na tom, že je to hlavně Evropská komise, jako jeden z evropských orgánů zapojených do definování souladu ekonomických ozdravných programů vnitrostátních vlád s memorandumem o porozumění, rozhodování o tomto souladu a jeho sledování, která musí být odpovědná Evropskému parlamentu; vyzývá příští konvent, aby učinil příslušná rozhodnutí předmětem pravidelného podávání zpráv Evropskému parlamentu; zdůrazňuje potřebu zajištění přímé demokratické odpovědnosti evropských orgánů Evropskému parlamentu a vlád členských států jejich vnitrostátním parlamentům;
8. zdůrazňuje, že usilování o hospodářskou a finanční stabilitu v členských státech a v celé Unii nesmí ohrozit sociální stabilitu, evropský sociální model a sociální práva občanů EU; zdůrazňuje, že zapojení sociálních partnerů do hospodářského dialogu na evropské úrovni, jak bylo stanoveno ve Smlouvách, musí být součástí politického programu; žádá, aby bylo zapojení sociálních partnerů nezbytnou součástí navrhování a provádění stávajících i budoucích ozdravných programů;
9. vyzývá k urychlenému vyjasnění odpovědností příslušných institucí, které se účastní trojky, a jejich vztahů s Euroskupinou;
10. je přesvědčen, že vztah eurozóny s MMF by měl být znovu definován s ohledem na postupné omezování přímého vlivu MMF na řešení problémů státního dluhu zemí eurozóny;
11. zdůrazňuje, že orgány EU jsou plně vázány unijním právem a že v rámci trojky jsou povinny jednat v souladu se základními právy, která jsou, podle článku 51 Listiny základních práv Evropské unie, uplatňována vždy.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	11.2.2014
Výsledek konečného hlasování	+: 9 -: 4 0: 10
Členové přítomní při konečném hlasování	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland